

Kelewis, Karaliaucziuje
kas Utarninką isbūdams,
kastoj, ant bile fokio Busto
apšellūtas, su Būstpin-
geis ant Bertaino Metū
5 Egr. arba 50 Pf.

Kelewis

is

Apsahmū Įstatimai i Ke-
lewi kastoj vo 2 Egr. už
kojną, smulkeis Rastais
išdrukavota Cilę. Oro-
matos reif hen atrašyti:
Bergplog (arba
Schiefen Berg) Nr. 7.

Karaliaucziaus Broliams Pietuwiniškams Žinės parnešgš.

Nro. 2.

Karaliaucziuje, 14. Bonuariju.

1879.

2. Nedėdienėje po Įšmintingū Šventės.

Evang. Jono 2, 1—11. Grom. Rym. 12, 7—16.

Kristus Bersmė musū Dziaugsmo.

Jey už manę stow Dienas,
T'apnint wistas manę.
Man melbziant mano Tėwas
Jūs parmuš su Mace.
Manę kad nor apgiti
Wyriausioji Galwa,
Ka man tay gal daryti
Neprieteliū Gauja!

„Dziaugsties Wiešpatyje wisada, ir wėl sakau dziaug-
sties!“ Pil. 4, 4. Daugums Žmoniū bijos, tikrais ir
gywais Kristijonimis pastori arba kaip ten paties Pono
Jėzaus Burna jako: bijos i Šwiesą pareiti (Jono 3, 20),
kadangi ta Mistis labah yra prasiplatinusi, buk Kristi-
cjonis wis tikt turis smutnas buti ir tikt Galwą nulenkęš
aplintuy waitšezioti. Dziaugtis jam powisam n'ėsant
Wale. O tai is to atseit, kadangi Swietiškiejie ant gy-
wujū Kristijoniu nuzwelgdami ne mato jų girtawo-
jant aldawojant ir wisokias Durnystes warant, ir todel
mistij, jie ne tur neh jostio Dziaugsmo, tarši tikrais
Dziaugsmas tikt tokiame Aldawojime stow. Ne teipo!
pirmasis Žodis musū šendieniško Apmastymo mums
iepyja wisada dziaugtis, ale dziaugtis Wiešpatyje.
Swietiškujū pirm minėtosios Linksmybės, tos yra ne
daug kam wertos. Porą Abynėliū bjaurey pasilink-
sminus pareit ar Galwos Skaudėjimai arba Szirdis
pasijunt didey apsunktinta, o Tulasis welhtus po tokio
Pasilinksmuojimo, kad jis tūmi wisai ne butu pasi-
linksminęš, ale dabar jau tai per wėlay. Tokiomis
Linksmybėmis pasijunti wis giliaus ir wis giliaus i
Liugyną ibridęš, is furio hen patiškos Wiešpaties Pa-
galbos išbristi ne galesi, iki galiausey busi prajuwęs.

Ale musū šendieniškoji Ewangeliją mums rodo kita
Dziaugsmą, kita Linksmybę. Žmoneles Mieste Kana
Galileoje turėjo Swobdą. Pagal tą Wiešpaties
Žodi: „Ne ger Žmogui wienam buti“ (1. Moz. 2, 18)
buwo Pors nūbajnū Žmoneliū susiradęš ir susidrauga-
wojo dabar per šwentūsius Rysius Wencziawonyštės

ant Keliones per ši Amži iki i Amžiū Amzius. Už
sataiu, kad tai Pors nūbajnū Žmoneliū buwęs. Ogi
cze dabar rasi bene wiens arba fits manę klausti no-
rėtu: Išgi ko tu tai žinai, kad tie Žmoneles nūbajni
buwę? Juk hitoj Ewangelijoj tai ne parasyta, ogi
mes ir šep sawo Wybelėje tai ne randam papasakota.
Už teip paklaustas atsakau: Už tai išpažystu is Swe-
cziū, kurie i aną Swobdą pakwiesi buwo. Swietiš-
kiejie susitweczia Swietiškujū, o nūbajniejie Nūbajnujū
i sawo Draugystę, kožnas saw lygaus, jeib jie su tais
pasilinksmintis galėtu. Szitaj Swobdoj radosi šwen-
toji Maryja, Pono Jėzaus Motyna, ogi mes cze ran-
dam ir Bulteli Pono Jėzaus Mokitiniū, kurius mes
juk pagal gerą Dalysą jau ir šep pažistam, kaip antay
Petra, Jona, Jokuba ir teip toliaus, o galiausey mes
cze matom ir pati Pona Jėzu. Argi musū mieliejie
Skaitytojei bene mistys, kad hitie Swecziei bus girta-
woję, aldawoję ir kas tam lygu dare? Ne teipo.
Jie buwo linksimi, jie walge, gėre ir dziaugiesi, ale
Wiešpatyje. Jie gėrėjūs aplink Pona Jėzu susijėdę is
jo brangiujū Žodeliū.

Bet Rytū Zemese truko tokios Swobdos kokias
aptrūnes Dienas, o tokiam Bultui Swecziū czia susi-
rinkus, tay ir ne Dywai, kad jie galiausey Wyno ne
teko, norint tą ir mierningay wartodami. Tanyi jau-
namjam Porui wos tikt susiwedus jau ir Wargš cze;
jie Wyno ne tur, sawo Swetelius kaip pūlas pawitoti.
Ale ger jiems! Jie tur Pona Jėzu i Swobdą pasi-
kwėtę, o tas ne tikt šwentin sawo Mylimujū Link-
smybę, bet jis ir prawaro prisartinantiji Wargš,
Wandeni i Wyną paweršdams. Tanyi Pons Jėzus
ir mums teste wyriausysis ir brangiausysis Sweczias,
musū Linksmybės, o ant jo nuzwelgdami tarkim:

Szirdis pilna Linksmybės,
Tawim ji bziaugias.
Ne žino nū Smutnybės,
Kad ezion ir wargsta ji:
Tu Jėzau jds Salbybe,
Tu Saule sei šwiesi,
Tu prawarai Tamšybę
Ir Smertyj gawini.

Amen.

Vietuwininkū Diputacijono Apšilankymas Berlyne.

Iškilol man iš tujū, kurie su Vietuwininkū Diputacijonu Berlyne drauge buvo, apie aną Apšilankymą musū Ciecorystės vyriausiam Mieste nieks nieko n'iera šen atrasęs, taygi aš Keleivjo Staitytojams tikt tiek apie tai galėsiu pasakoti, tą aš apie tą Dalysą šrip patyręs. Virmasis Pamisljimas ir Užmanymas tokio Apšilankymo prie Diešpaties Ciecoriaus išėjo nu Bono Dr. Sauerwein kuriai Vietuwoj apšilankęs budams po nelemtųjų Razbajystės Vandymū prieš Ciecoriu Vietuwininkus ragino sutarti ir Diputacijoną i Berlyną nusistūti Žemės Tėvui sawo Meilė ir Szirdiės Wiernybę išreikšti; o Klaipeidōs Kampe ir bewei rados Daugumas, kūrš hitam Užmanymui širdingay pritare. Weikay nusidawe tarp Broliu ir Susinešėjimai apie tai, kaip tą Dalysą reikiant geriausey išvesti ir buvo mišlyta, kad Klaipeidiskis Pons Kunigs Jussas, patš Vietuwininkū Giminei prisklausydams, turis hito Diputacijono Wadomas buti. Ale bewei rados tarp anū Vietuwininkū wisokiū Susipriešjimų ir Susiginczjimų, kurius ypacziy wiens Wofietis Priešblytis ten tarp Vietuwininkū wisur ištikšdams išprowyjo. Wisur jis Vietuwininkū Kamandieru nor buti, o kad jam Vietuwininkai ne klauso, tay jisai Waidą kelia, Persiškrimus padaro ir prieštarauja, kad be Galo. O tarp Vietuwininkū jis ir wis tokiū randa, kurie jam pripūla, tarp kuriū ypacziy wiens randaš, kursai kaip anš Wofietis Priešgynystės Dwasės waldoms wis nor ir ant to statos, kad jo Wale tur nusidūti, o minau ne fitū. Szute Waidai ir Susipriešjimai sutrikino ir užgaisino hitą Kelionės Apšiemingą i Berlyną teipo kad toji wis tolyn nusiteše iki Ciecorius iš Berlyno dėl sawo Swekatelės šę Wafarą ant Kelionės pasidawe. Targi jau rodēs, buf Vietuwininkū Diputacijono Kelione i Berlyną buvo sugaishusi.

Ale dabar Ciecoriui pasigawus ir i Berlyną wēl pargryžus, tay tarp Klaipeidiskū Vietuwininkū wēl ta Mislis pasidare: Mes sawo Diputacijoną dabar i Berlyną siusim. Ale senieje Waidai ir Susipriešjimai iš Naujo pakildami bewei wēl butu tą Diputacijoną i Nieką pawertę. Tacziau galiausey Diputacijons tikt galėjo 17 taji Decemberi ant Kelionės i Berlyną pasidūti. Ale jo Wadomas dabar jau ne buvo Pons Kunigs Jussas, bet Pons Kunigs Glogau, norint pagal sawo Giminę prie Vietuwininkū ne prisklausydams. Kodėl Pons Kunigs Jussas su Diputacijonu drauge n'ėjo, tai ne gawau vatirti; aš pamisljau: rasi bene dėl anū paminētūjų Waidū ir Susipriešjimu kurius minētietjie Priešblytiei pakelę buvo. Su Bonu Kunigu Glogau i Berlyną drauge keliawo 1) jo wyriausioji Dukė Anike; 2) Marinke Dowilike iš Bumels-

Witēs; 3) Katryna Skroblike iš Melnragiū; 4) Marinke Burwynike iš Bachmann-Gindeln; 5) Anike Zylike iš Nimmersatt; 16) Ewa Afmonike iš Jaskū; 7) Katre Podzike iš Węgeliū; 8) Erdmute Palkike iš Žibū; 9) Jakobyne Macikike iš Rusnēs; 10) Katryna Bloštike iš Štirwytelēs; 11) Gryta Kosike iš Tirkšliū; 12) Elzbeta Augatike iš Pargeldyniū; 13) Maryke Urbilike iš Wersmininkū.

Boną Kunigą Glogau ne rofojant dar ir keli fiti Wyrai su anomš Wergaitēms lyg ant tujū Apaynimo arba Užweizdejimo i Berlyną drauge keliawo: Ufininkš Plonaitis iš Bendikū; Penneris iš Mantwydu, ogi kaip išmanau bene ir Brolis Sēdelis iš Prietulēs Parapijōs. Utarninke 17. Decemberi hitas Diputacijons iš Klaipeidōs iškeliawo, Dyrutj ant Gelfeldwaro jis pernakwojo, Ketwerge Rytmetj ant Ziegoraus 7 jis buvo i Berlyną nukeliawēs. Kas Diputacijonui cze toliaus nusidawe, hitą Syki toliaus pasakosim.

Rusdawimas iš Amžiaus Bėgio Geheimbroczio Dr. Heimo Berlyne. Paweikšlas wislab palteliancziōs ir ištriwojancziōs Meilēs.

Kaip Dieša tas šwento Rašto Žodis: „Teisoso paminklas pasilekti žegnonėje“, tai regima iš Meilēs bey aukštojo pagarbinimo, kuriame Wardas to Wyro laisfomas, iš kurio Amžiaus Bėgio dabar Rusdawingą papasakosim. — Heims buvo sawo cžese neabejotinai labjausei jėškomas Daktars Berlyne. Ar aukstieje ar prastieje, nu Karaliskiošs Piliēs iki i bedniausūs Kelnorū Ghywenimus, wisi jo Pagalbōs jėštojo. O anš tikrai nūbaznas bey Kalybēs išpildyme niekados nepaliaujšs Wyrs ne pajino ney jokitio širtumo tarp aukštūjų bey prastūjų, tarp Bagotū bey Wargdienū. Kur Eigos hēda didzauja buvo, ar Paloczuse ar Butelufe, tenai jis pirmjaus sawo žingsnius nukreipe.

Wieng Dieną jis buvo wēlai Bētū Gžese iš Szpandawōs Ramon pargryžēs, kur jis rytmetj nujōjēs buvo. Kaczeig jis ten Daugumą Mesweikū aprupiaēs bey pagelbējēs, ir gerg Rieščią Ramūn jōjēs buvo, tacziau jis Namėj ne atsilsejos, bet greitai krait apširēdēs bey Piētūs paswalgēs wēl lepurg bey lozdą nutwēre, dabar dar pēsczias ne menšaji Štaitlu sawo Sergancziūjų Berlyne aplankyti.

Jau tai buvo wēlai Rudenyj, o standūs Wējas, Sniegas podraug su Lytumi, Ulyčią Szlapumas ir Bailšimas iš aštraus Jojimo ir wisokie Sylos Prištaitymai pirm to wis tai susitiko taip, kad hitas Žigis šendien wiernamjam Wyrai labai sunkūs pastojo. Tacziau jis greitai tolyn ējo ir wisur tiek tikt galėjo bey

imane, kas jam parējo, atliko; pakeliui bey nū Ser-ganczūju patalu jis pas naujei Apfurgufius tape wa-dintas — teipo, kad jau beweit Ziegorius dešimt wa-kare buwo, kaip jis powisam nuilsēs ir kone be Sylōs i sawo Ramus pas Sawūsius pargrņžo. Greitai Borg stiklū Tejos iškēres jis gult ējo sakydams: Dabar jau gal areiti kas tikt nor, aš turiu iljētis. Juk Dak-tarū tiek daug Berlyne, kad Zmogus ben wieng kart galēsi mēgoti. Tangi niekubudu ne pabudikit mane.

Taipe saķēs jis ējo i sawo Kamarg, o weik pa-stojo aplink jo didei tyka, kad mylimamjam Pacziam bey Tewui wertai pelnytaji Atiļi nieks ne triktutu. Kasi buwo Ziegorius wienolika, o jau ir Zupone Ge-heimdrotiene norējo gult eiti, tay kas Duriū Kankalq labai stajiey traufe. Zupone išķigandusi pati bēgo laukan, matyti, kašgi taip skubrei pagalbos priwalas — nēsa kad tai kas pagalbos jēķas bus, to jau ne buwo abēja.

O taip ir buwo. Istoj Zmogus, i kurio Weida Nerimastis bey Iškagstis labai skaitntinai irakhyti sto-wejo. Jis buwo warginga Remestninkas, kurio Pati, penkiū Kudikeliū Motyna, Geheimdroczio pagalbos pri-wale bey graudingai melde, kad jis jē aplankytu.

Ak, prie musū stow labai piktai, tare Zmogus su tefancziomis Ušaromis, o kad pagalba ne greitai ateit, tai didziausia priegada, kad aš geriausjā Paczia, o mano penki Kudikeliū wiernausjā Motynā ne pra-puldytumbim. Ak jusimilkite musū ir pabudikit Pona Geheimdrota. Tikrai jis mus tokioj Bedoj be pagal-bos ne paliks!

Zuponēs Szirdyje kēēsi ne lengwa Kowa. Kaip meilinga bey tikrai krikščoniskā Moteriske ji teip sergancziōs Sefers galējos; ale ji papasakojo tam Wyrui sawo Paties Perilfima, kad jam po sawo darbo, kuri jis hig Dienā atliķēs, kaip labay jam Atiļies bey Atfigawinimo priwalu, ir melde jo, kad jis pas Dak-tarq, kurio Wardq ji jam pasake, nueitu, kurs labai motqš bey jos Paties Prietelis ēqš; tas tikrai jo Wietoj ateiķēs.

Labai smutnas dēl to, kad jo lufestis n'išsipildēs buwo, atstoj Szirdziei pilnasis Zmogus, ir bēgo grei-tas pas ang kitq Daktarq.

Geheimdrotiene istojo patylomis i prystubę prie kurios jōs Wyro mēgojimo Kamara gulējo. Ji norējo gulti eit, ale Atsiminims sergancziōs Moteriskēs jei nedawe Pakajaus; pas Kakali pasifedusi bey Kankas susiemusi ji meldeši uķ Sergancziqā, ir be jos walēs tēlēsi dusawimai iķ Szirdies dugno.

Heims, kurio mēgas iķ wiso labai lengwus buwo, Kankalo Skambēimq buwo girdeķēs, tacziau iķ to ne powisam pabudēs, ale dabar Dusawimai jo besimel-dzianczios Paczios ji pabudino.

Kogidēl teip labai dusauji, miela Pati? Hauke jis staiga iķ Kamaros. Kasgi nusidawe, kad tu teip apsi-smutnyji?

Dabar ji jam wistq turejo papasakoti. Jis su Pasidabojumu jōs Jodziū klausēs. Tangi tu ji pas Daktarq . . . . . nusuntei, beje, tai buwo gerai, aš ne bucziau galēķēs nueiti, Daktrars . . . . . jau su jūmi drauge eis.

Taipe saķēs jis ant antrojo šono atfigule — o weik tokie Balsai, kaip kokio pjuklo, kurs per kieta medi eit, tikrąji Liudymq dawe, kad jis wēl gilei i atgai-winanti Mēgq buwo atpūlēš.

Nū Geheimdrotienēs Mēgas buwo wisai atstojēs; didis Nerimastis wargino jē; ana serganti Moteriske jei wis pasliko Mislņj, o Maldos uķ jē ney wieng Akies mirkni ne atstoj ney iķ jos Szirdies ney nū jos Lupa. Taipe jau Stundas buwo praēķēs, tai wēl Kankals prie Duriū skamb.

Staigus Iškagstis pajudino Geheimdrotienę. Ji gird kq trepais aukstyn uzinant, ir bijodama, idant Heims ne pabustu, ji iķeit laukan. Ji gird iķ kal-bancziōjo Balso, kad tas patš Wyrš cze, ale dar bai-mingians jis haukia: Susimilkite ir pabudikit Ponq Geheimdrota. Juk ir jus este Motyna bey krikščio-niskā Moteriske, susimilkite manēs Wiešpaties deley!

Ale miels Zmogau, argi ne buwote prie Daktaro . . . . .? teip ji klause su didziausiu gailescziu bey Szirdies sujudinu.

Beje aš buwan prie jo ir dar prie trijų kitū, ale ney wiens iķ jū ar ne gal ar ne nor ateiti. Ak mano miela Pati! Taipe hauke Wyrš, o Ušaros ritos per jo iķblyķstufius Skrostus, ir jo Prystubis ējo smartiei.

Geheimdrotiene Kankas grajo. Moteriske bey Pati jōs Szirdyje kowoja prieķ kurs kitq. Galiausei ji sako: Meldziu jus, tikt eikit pas Hufelanda.

Ak! dusauja Wyrš, tas gyvena taip toli, o tam Tarpe mirksta mano mylimoji Pati!

Dabar jau Geheimdrotiene daugiaus ne gal iķ-triwotti; ji eit iķ Palengwo wēl i Prystubę ir su dre-banczeis Zingsneis i Kamarg.

Heimuji! ji sako su lengwu balsu.

Jis pašoka. Kas cze? Ar ne ben wieng Kartq sawo pailsusiemš Sanariams galēsiu dūti atsiļsēti? Jo Pati Kankas grąziusi prie spaudzias tases prie Szirdies.

Miels Heime, ji mirkštay sako, ta Pati didziau-sioj Priegadoj yra.

Jis te eina pas Hufelanda! aš n'istengiu! teip jis haukia rustai ir wēl atfigul — o pirm ne kaip dre-bancziōji labai pajudintoji Geheimdrotiene Duris Prystubēs atwerusi jau ji wēl tikrus jo gilaus Zmigio balsus gird. Su Meilingumu ji Zmogui powisam nusi-minusam sako, kq jos patš buwo saķēs, o Kankas

grężes bednasis žmogus atstoja. Iš Akū Geheimdrotienės karštos ūšaros krinta. Ale kaip ji dabar wël norėjo i Brystube įstoti, kad ji ant sawo Keliū pasiflaupusi už bednįją Moteriskę pasimelstu, tai ji išgirst Krebždėjimą Kamaroj, o po Berg Akies Mirksniū Heims išeit pusau apširėdes.

Si, tay eze te mėgt žmogus! išpaukia jis. Sažine, ta nelaboji ne dūda pakajaus! Skubitis, mano mieloji, dūk Wyrą atgal wadinti. Aš eisiu tūjau su jūmi!

Linkima ji bėg laukan. Tarnas pasėka Wyrą, o tikos teip gerai, kad jis ji nutropijo, o kaip abu pargrįsta, jau ir Heimsas stow gataws. Jis dūda Wyrui sawo Sztrementus, o dabar jie bėg šalin.

O ten Heimo Kamūse pasimeldama jo Pati gul ant sawo Keliū, o jos ūšaros yra pusiau Gailesties, pusiau Džiaugsmo bey Dėkawojimo ūšaros, o jos Malbos nusidūd už wargstancziąją Moteriskę ir už jōs Pati.

Buwo jau ant Ziegoriaus dwėjū po widurnakriēs, tai Duriū Kankalas wël kambėjo. Geheimdrotiene pažista sawo Paties žingsnius. Ji bėga jam priešais klausdama: kaip stow?

Labai gražei taria Heims linksmi, Moteriskę tur dabar sawo heštąjį Rudikeli. Ji yra mundri, o aš jei satiau, kad tu jei ant ateisencziųjū Nedeliū Griubelę varupisi.

Tai Pati su džiaugsmo ūšaromis sawo Pati Kaslu apsitabin paukdama: At Diewui dėkui, at Diewui dėkui. Tai jau nusidūs. — Ale dabar eish, Motynel, sako Heims linksmi, o atsigulkis, aš nusitikiu ant Pono Diewo, kad dabar mus nieks ne pabudis! — Kamaroj jis sake: Beje, Motynel, buwo gerai, kad aš nuėjau, nēsa Moteriskę buwo didžioj Priegadoj. Wiespacziui te esi dėkawone, dabar ji išgelbėta, jam te esie Garbe. — Ale tai sakau taw, su sažine ne galima derėti, ta burnoji ne priim ney jokio proto. Antra Kart ant derėjimo su je jau ne isidūsiu. Labjauš jau eisiu tūjauš. — Labą nakti, miela pati! — Taygi, miels Skaitytojan, — jey trophyas, eik ir daryk teipojau.

Wisotia Zinia.

— Wisi Kunigai Marpenburgės Magierungōs Walszcziaus yra nū Sziuilū ūzweizdystēs sawo Parapijū atsidėkawoje, o tai todēl, kadangi Sziuilū Mofitojei Kunigams ne kaip pareitis klausą ir kad dabar kaip wryiau-

siūjū Sziuilū ūzweizdėlojū, taygi ir ant pacziū Kunigū esąs wiens žemujū Mofitojū statytas. O musū Karaliaucziaus Kunisturija aniems Kunigams ir tą Britarimą dawusi, kad jie gali nū sawo sunkiojo Sziuilū ūzweizdėjimo atsidėkawoti.

— Jus atsimenat, kad praėjusią Wasarą Szpanijoje wiens nelemtas žmogus, Wardu Monkasi, sawo rabajiską Ranką prieš anōs žemēs jaunąjį Karaliū Alfons ištiēsė. Jis tape sugautas. Prowa prieš jį ējo teip ilgan. Ji galiuusey ant Smerties prasudyjo. Potam wisoku Budu tape bandyta, šita Smerties Korawonę i Kalejimo Korawonę iki gnydōs Galwōs pawersti. Karaliūs tai beje butu norėjes, ale kitos Wyriaušbēs tai ne iwelyjo. Szitoku Budu anš Karaliūdys turėjo Subatoj 4. Januarijū Smerties Korawonę kentėti. Ale pagal Szpanijōs Budą jam ne tape Galwa nukirsta, bet ji prie Galgiū Kolo pririšo, jam Wirwę aplink Kaslą uždėjo ir tą teip aštrey prie Kolo priirauke, kad Piktadėjis umay buwo nusmaugtas ir jam Sprandas nulausias. Diewe, susimilks wisū paklydusiū Dusiū.

A p s a l y m a i.

Garais waromoji Barwinyczia

prie

Gustav Sperling, Tilžėj, kuri stow Fabrikstr. Num. 38, ale Apsteliawimū Wieta Wofiecziu ūlycz. Num. 73, prissitulo garbingamjam Publikui ant Barwawimo, Drukawojimu, Szalbimo, Appretierawimo ir Difatierawimo bey wisoto, kas prie Barwinyczios Darbū pareitis su greicziausiu ir wierniausiu Paslužjimū. Iyg taipojau aš pristulau sawo Kromą paties parwūtā, kaip ir blyškiūtū ir neblyškiūtū geriausiu Bryma-Bumbuliū suktu ir nesuktu, kaip ir mashyniū Werpalū ir audziamujū Bumbuliū.

Smulkiausi Cukoriu Kepurēse	Swarg	45 Pf.,
smulkiausios baltos Muskebodēs	"	40 "
šaniausiu Plumiū	"	15 "
puikiausios geltono Jawa Kasijos Sw. 1 "Mf.		30 "
" Domingo Kasijos	"	1 " 10 "
pilnay sverianczios Cikorijos	Swarg	15 "

kaip ir wisus kitus Dalysus pigiausēy primelji

Georg Brinkmann, Tilžėje, aukštoje ūlyczioj, ties Pietuwiniukū Baznyczia.

☞ Daktar-Aptieke Rusnėje prisulo

=== Piefarstwū ===

pro ligas naminiū Gnywoliū geray futaisytū ir bidey maczyjancziū.

W. Schmidt.

Verantwortlicher Redakteur: Professor Dr. Fr. Karschat
in Königsberg.

Verlag und Druck von Emil Rautenberg
in Königsberg.